

[Victor Gram.]

at skærpe bestemmelserne på visse områder uden at gå til en generel revision af færdselsloven.

Helga Pedersen: Færdselssikkerheden er et alvorligt problem i det moderne samfund, og enhver vel gennemtænkt bestræbelse på at forbedre den fortjener støtte. Derfor kan jeg også straks sige, at mit parti gerne i et udvalg nærmere vil overveje, om der ved folketingets hjælp på indeværende tidspunkt kan gøres yderligere til fremme af færdselssikkerheden.

Når en så betydningsfuld lov som færdselsloven skal gennemføres, kan der let blive et og andet at kritisere og da navnlig, når loven vedrører et område, hvor udviklingen er så fantastisk som her; men retfærdigvis bør man dog afvente, at loven virkelig bliver gennemført, før man skrider til ændringer. Nu forstår jeg forslaget sådan, at lovændringer endnu ikke er tilsigtet, vel at mærke, hvis den højtærede justitsminister kan skærpe reglerne på de angivne områder. Men hvis justitsministeren nu siger, at han ikke kan gøre yderligere indenfor lovens rammer, f. eks. hvad angår frakendelse af førerbevis, ja, så er meningen vel, at forslagsstillerne ønsker lovændringer, og skal vi til at drøfte lovændringer, er der måske også andre spørgsmål, der skal tages med.

Det foreliggende forslag taler først og fremmest om hastighedsbestemmelserne og vigepligtsreglerne og den kontrol, der foretages med disse reglers overholdelse. Nu oplyste justitsministeren for lidt siden, at spørgsmålet, hvad der ikke kan overraske nogen, allerede er taget op i justitsministeriet, og at man sigter på at fordoble den kontrol, der er i øjeblikket. Jeg lagde megen vægt på de udtalelser, den højtærede minister fremsatte om, at man søgte at nå frem til målet indenfor de givne rammer. Det vil altså sige, at man søger at komme igennem uden i hvert fald væsentlig øgning af politistyrken, men at vi naturligvis må være forberedt på, at materielanskaffelser vil koste. Vi kan vel nok sige, at midt i en sparetid kan det være interessant at vide, hvad det egentlig vil koste at få foretaget en kontrol så effektiv, som man kan ønske det.

Jeg vil gøre nogle bemærkninger vedrø-

rende kravet om strengere straf efter færdselslovens § 70. Sådan som kravet er opstillet, må det betyde, at man er utilfreds med den praksis, der er. Jeg tvivler nu på, at man er helt fortrolig med praksis; jeg synes egentlig, praksis er ret streng. Jeg vil først slå fast, at praksis med hensyn til straf og frakendelse af førerbevis i hvert fald er skærpet betydeligt under den nye lov. I dag må den grove hastighedsovertrædelse, altså hvor man kører for stærkt „efter forholdene“, således som loven jo har formuleret reglen, betales med ca. 300 kr. i bøde, hvilket vel er nogenlunde det dobbelte af den tidligere bødestraf. Sådan er det gået f. eks. med motorcyklister, der for ud ad Langebro mod Amager med 80 km i timen, og det skønt der ingen skade skete. Jeg kan nævne et tilfælde, hvor førerbeviset blev taget i ½ år, og hvor det i dommen var bemærket, at tiltalte stod uforstående overfor sin lovovertrædelse; dommeren havde altså lagt vægt på, at den person, han havde for sig, ikke var moden til at have førerbevis. Vi har mange tilsvarende sager fra Københavns udfaldsveje, Frederikssundsvej og Frederiksborgevej.

Jeg kan også nævne et eksempel på overtrædelse af vigepligtsreglen; i dette tilfælde lagde man vægt på, at det var en mand, der var straffet flere gange — jeg tror op imod en halv snes gange — for overtrædelse af færdselsloven. Det foreliggende forhold kunne i og for sig ikke betegnes som grov uagtsomhed; han havde overtrådt vigepligtsreglen, og han havde overtrådt reglen om at give rigtigt signal, da han skulle dreje. Det blev honoreret med, at førerbeviset blev taget for ½ år foruden naturligvis en bøde.

I de sager, hvor der foreligger uagtsom manddrab, men hvor spiritus ikke har spillet nogen rolle, varierer straffene uhyre, fordi forholdene er så forskellige. Man må erindre sig, at eet moment som regel er uopklaret, nemlig spørgsmålet om, hvilken medskyld den, der afgik ved døden, havde. Erfaringen viser, at disse sager, der jo er domsmandssager, bedømmes forskelligt, også fordi domsmændene er meget tilbageholdende, når straf skal idømmes, og jeg tror ikke, man kan opstille almindelige retningslinier for de sager.

Derimod kan man opstille i alt fald